

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

20.4.2009

A6-0254/2009/err01

ERRATUM

til betænkning

om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bygningers energimæssige ydeevne
(omarbejdning)
(KOM(2008)0780 – C6-0413/2008 – 2008/0223(COD))

Udvalget om Industri, Forskning og Energi

Ordfører: Silvia-Adriana Țicău
A6-0254/2009

Forslag til direktiv

Indsæt følgende brev fra Retsudvalget som bilag til ovennævnte betænkning:

(Vedrører alle sprogversioner)

BILAG: BREV FRA RETSUDVALGET

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

---

*Retsudvalget
Formanden*

1.4.2009

Angelika Niebler
Formand for
Udvalget om Industri, Forskning og Energi
BRUXELLES

Om: Udtalelse om retsgrundlaget for forslag til omarbejdning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bygningers energimæssige ydeevne (KOM(2008)0780 – C6-0413/2008 – 2008/0223(COD))

Med skrivelse af 6. marts 2009 anmodede De Retsudvalget om en udtalelse om holdbarheden af retsgrundlaget for Kommissionens ovennævnte forslag, jf. forretningsordenens artikel 35, stk. 2.

Udvalget behandlede ovennævnte spørgsmål på mødet den 30.-31. marts 2009.

Baggrund

Den 15. januar 2009 blev ovennævnte forslag om omarbejdning forelagt Retsudvalget, som er det kompetente udvalg, med henblik på en udtalelse i henhold til forretningsordenens artikel 80a¹.

---

¹ Omarbejdning består i, at der vedtages en ny retsakt, der i én og samme tekst samler både de indholdsmæssige ændringer, der foretages af retsakten, og de bestemmelser i den tidligere retsakt, der forbliver uændrede. Den nye retsakt træder i stedet for og ophæver den tidligere retsakt. Omarbejdning er omhandlet i den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 (EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1) og i forretningsordenens artikel 80a. Jf. nedenfor.

På baggrund af udtalelsen fra Juridisk Tjeneste, hvis repræsentanter har deltaget i møderne i den rådgivende gruppe, der har undersøgt forslaget om omarbejdning, og på linje med ordførerens henstillinger, mener Retsudvalget, at forslaget ikke indeholder andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er identificeret som sådanne i forslaget og i den rådgivende gruppes udtalelse, og at forslaget hvad angår kodifikationen af de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter rent faktisk udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter.

Retsudvalget mener desuden, jf. artikel 80a, stk. 2, og artikel 80, stk. 3, at de tekniske tilpasninger, der er foreslået i den ovennævnte arbejdsgruppes udtalelse, er nødvendige for at sikre forslagets overensstemmelse med retningslinjerne for omarbejdning.

Efter drøftelser på det ekstraordinære møde den 9. marts 2009 vedtog Retsudvalget med 16 stemmer for og ingen imod at henstille¹, at Udvalget om Industri, Forskning og Energi fortsætter behandlingen af ovennævnte forslag og holder fast ved sine forslag i overensstemmelse med artikel 80a.

Den 6. marts 2009 skrev De et brev til Retsudvalget med følgende ordlyd:

*Det udvalg, som jeg er formand for, behandler for øjeblikket følgende forslag:
Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning) ((COM(2008)0780).*

Retsgrundlaget for forslaget, der er en omarbejdning af direktiv 2002/91/EF, er EF-traktatens artikel 175, stk. 1. Flere medlemmer har fremsat ændringsforslag med henblik på en ændring af det foreslåede retsgrundlag.

Ændringsforslagene er kort som følger:

- *Ændringsforslag af Herbert Reul, hvorefter artikel 95 tilføjes det foreslåede retsgrundlag*
- *Ændringsforslag af Ján Hudacký, Alejo Vidal-Quadras, Dominique Vlasto, Jorgo Chatzimarkakis og Peter Liese, af Paul Rübig og af Adam Gierek, hvorefter artikel 95 tilføjes det foreslåede retsgrundlag for så vidt angår artikel 3, 4 og bilag I og II.*

På grundlag af ovenstående vil jeg gerne anmode Retsudvalget om en udtalelse om relevansen af det retsgrundlag, der foreslås i de to ændringsforslag, jf. forretningsordenens artikel 35, stk. 2.

Jeg vil være Dem meget taknemmelig, hvis denne udtalelse kunne foreligge inden afstemningen om udkastet til betænkning i ITRE-udvalget, som er fastsat til den 31. marts 2009.

De omhandlede retsgrundlag:

¹ Til stede var: Giuseppe Gargani (formand), Klaus-Heiner Lehne, Eva-Riitta Siitonen, Tadeusz Zwiefka, Neena Gill, Manuel Medina Ortega, Diana Wallis, Francesco Enrico Speroni, Monica Frassoni, Jean-Paul Gauzès, Kurt Lechner, Georgios Papastamkos, Gabriele Stauner, Ieke van den Burg, Vicente Miguel Garcés Ramón, Bill Newton Dunn.

EF-traktatens artikel 175 har følgende ordlyd:

"1. Rådet træffer efter fremgangsmåden i artikel 251 og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget afgørelse om de aktioner, der skal iværksættes af Fællesskabet med henblik på at gennemføre de mål, der er anført i artikel 174."

EF-traktatens artikel 174 fastsætter målsætningerne for Fællesskabets miljøpolitik.

EF-traktatens artikel 95 har følgende ordlyd:

"1. Uanset artikel 94 og medmindre andet er bestemt i denne traktat, finder følgende bestemmelser anvendelse med henblik på virkeliggørelsen af de i artikel 14 fastsatte mål. Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 251 og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg, vedtager de foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på fiskale bestemmelser, bestemmelser vedrørende den frie bevægelighed for personer og bestemmelser vedrørende ansattes rettigheder og interesser.

3. Kommissionens forslag i henhold til stk. 1 inden for sundhed, sikkerhed, miljøbeskyttelse og forbrugerbeskyttelse skal bygge på et højt beskyttelsesniveau under hensyntagen til navnlig enhver ny udvikling baseret på videnskabelige kendsgerninger. Inden for deres respektive kompetenceområder bestræber Europa-Parlamentet og Rådet sig også på at nå dette mål.

4. Hvis en medlemsstat, efter at Rådet eller Kommissionen har vedtaget en harmoniseringsforanstaltning, finder det nødvendigt at opretholde nationale bestemmelser, som er begrundet i vigtige behov, hvortil der henvises i artikel 30, eller som vedrører miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet, giver den Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og om grundene til deres opretholdelse.

5. Når en medlemsstat endvidere med forbehold af stk. 4 og efter at Rådet eller Kommissionen har vedtaget en harmoniseringsforanstaltning, finder det nødvendigt at indføre nationale bestemmelser baseret på nyt videnskabeligt belæg vedrørende miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet på grund af et problem, der er specifikt for den pågældende medlemsstat, og som viser sig efter vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen, giver den Kommissionen meddelelse om de påtænkte bestemmelser og om grundene til deres indførelse.

6. Kommissionen bekræfter eller forkaster inden seks måneder efter meddelelsen som omhandlet i stk. 4 og 5 de pågældende nationale bestemmelser efter at have konstateret, om de er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, og om de udgør en hindring for det indre markeds funktion.

Hvis Kommissionen ikke har truffet nogen afgørelse inden for dette tidsrum betragtes de i stk. 4 og 5 omhandlede nationale bestemmelser som godkendt.

Hvis det er begrundet i spørgsmålets kompleksitet, og hvis der ikke foreligger risiko for

menneskers sundhed, kan Kommissionen meddele den pågældende medlemsstat, at den i dette stykke omhandlede periode kan forlænges med en ny periode på indtil seks måneder.

7. Hvis en medlemsstat i medfør af stk. 6 bemyndiges til at opretholde eller indføre nationale bestemmelser, der er en undtagelse fra en harmoniseringsforanstaltning, undersøger Kommissionen omgående, om den skal foreslå en tilpasning af denne foranstaltning.

8. Hvis en medlemsstat rejser et specifikt problem vedrørende folkesundheden på et område, der har været omfattet af tidligere harmoniseringsforanstaltninger, underretter den Kommissionen, der omgående undersøger, om den skal foreslå Rådet passende foranstaltninger.

9. Uanset den i artikel 226 og 227 fastsatte fremgangsmåde kan Kommissionen eller en medlemsstat henvende sig direkte til Domstolen, hvis de finder, at en anden medlemsstat misbruger de i nærværende artikel fastsatte beføjelser.

10. De ovennævnte harmoniseringsforanstaltninger indeholder i de relevante tilfælde en beskyttelsesklausul, der bemyndiger medlemsstaterne til med en eller flere af de ikke-økonomiske begrundelser, der er nævnt i artikel 30, at træffe foreløbige foranstaltninger, der er undergivet en fællesskabskontrolprocedure.

Vurdering

Generelt

Alle fællesskabsretsakter skal have hjemmel i traktaten (eller i en anden retsakt, som det er hensigten, de skal gennemføre). Hjemmelsgrundlaget definerer Fællesskabets kompetence *ratione materiae* og præciserer, hvordan denne kompetence skal udøves, dvs. hvilke retsinstrumenter der kan anvendes, samt hvilken beslutningsprocedure der finder anvendelse.

Valget af retsgrundlag er af afgørende betydning, navnlig for Parlamentet, eftersom det er bestemmende for, hvilken indflydelse, om nogen, Parlamentet får i lovgivningsprocessen.

Ifølge Domstolen kan valget af hjemmel for en retsakt ikke foretages på subjektivt grundlag, "men skal foretages på grundlag af objektive forhold, som domstolen kan efterprøve"¹, såsom retsaktens formål og indhold.² Yderligere har Domstolen fastslået, at den afgørende faktor skal være retsaktens formål.³

Ifølge Domstolens retspraksis udgør en generel artikel i traktaten et tilstrækkeligt retsgrundlag, selv om den pågældende retsakt tillige forfølger et sekundært formål, som er omhandlet af en specifik artikel i traktaten.⁴

¹ Sag C-45/86, Kommissionen mod Rådet, Sml. 1987, s. I-1439, præmis 5.

² Sag C-300/89, Kommissionen mod Rådet, Sml. 1991, s. I-287, præmis 10.

³ Sag C-377/98, Nederlandene mod Europa-Parlamentet og Rådet, Sml. 2001, s. I-7079, præmis 27.

⁴ Sag C-377/98, Nederlandene mod Europa-Parlamentet og Rådet, Sml. 2001, s. I-7079, præmis 27-28. Sag C-491/01, British American Tobacco (Investments) mod Imperial Tobacco, Sml. 2002, s. I-11453, præmis 93-94.

Hvis en retsakt derimod samtidig har flere formål, der på uadskillelig måde er indbyrdes forbundne, uden at et af disse formål er sekundært og indirekte i forhold til et andet, skal en sådan retsakt vedtages med de dertil svarende relevante hjemmelsgrundlag¹, medmindre dette er umuligt fordi de beslutningsprocedurer, der er fastlagt i bestemmelserne, er indbyrdes uforenelige².

Kommissionens forslag er udelukkende baseret på EF-traktatens artikel 175, stk. 1. Spørgsmålet er, om hvorvidt en henvisning til artikel 95 som supplerende retsgrundlag vil være det vil være lovmedholdelig.

Hvorvidt ændringsforslag i forbindelse med en omarbejdning kan antages til behandling.

Først og fremmest skal det påpeges, at forslaget, eftersom der er tale om en omarbejdning af en retsakt, på den ene side indfører indholdsmæssige ændringer i den eksisterende lovgivning og på den anden side kodificerer de bestemmelser, som det ikke er hensigten at ændre. Forslaget ophæver desuden de retsakter, som den nye tekst skal erstatte.

Forslaget er følgelig undergivet forretningsordenens artikel 80a, der har følgende ordlyd:

1. Når et kommissionsforslag om omarbejdning af fællesskabslovgivning forelægges Parlamentet, henvises det til det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige spørgsmål, og til det for det pågældende sagsområde kompetente udvalg.

2. Det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige spørgsmål, behandler forslaget efter de retningslinjer, der er aftalt mellem institutionerne, med henblik på at fastslå, at det ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne.

Der kan ikke stilles ændringsforslag til forslaget som led i denne behandling. Dog finder artikel 80, stk. 3, andet afsnit, anvendelse i forbindelse med de bestemmelser, der er uændrede i forslaget om omarbejdning.

3. Finder det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige spørgsmål, at forslaget ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne, underretter udvalget det kompetente udvalg herom.

Det kompetente udvalg kan i så fald kun behandle ændringsforslag, som opfylder betingelserne i artikel 150 og 151, og som vedrører de dele af forslaget, der indeholder ændringer.

Formanden for udvalget kan dog undtagelsesvis efter en konkret vurdering beslutte, at der kan stilles ændringsforslag til de uændrede dele, hvis den pågældende skønner, at det er nødvendigt af hensyn til den indre sammenhæng i teksten eller sammenhængen med andre

---

¹ Sag C-165/87, Kommissionen mod Rådet, Sml. 1988, s. 5545, præmis 11.

² Se f.eks. sag C-300/89, Kommissionen mod Rådet, Sml. 1991 I, s. 2867, præmis 17-21 (Titanium dioxide-sagen), sag C-388/01, Kommissionen mod Rådet, Sml. 2004 I, s. 4829, præmis 58, og sag C-491/01 British American Tobacco, Sml. 2002 I, s. 11453, præmis 103-111.

ændringsforslag, der opfylder betingelserne for behandling. Disse grunde anføres i en skriftlig begrundelse til ændringsforslagene.

4. Finder det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige spørgsmål, at forslaget indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne, foreslår det Parlamentet at forkaste forslaget og underretter det kompetente udvalg herom.

I så fald anmoder formanden Kommissionen om at tage sit forslag tilbage. Tager Kommissionen sit forslag tilbage, fastslår formanden, at proceduren ikke længere har noget formål, og underretter Rådet herom. Tager Kommissionen ikke sit forslag tilbage, henviser Parlamentet forslaget til fornyet behandling i det kompetente udvalg efter den normale procedure.

Det fremgår således, at der, for så vidt angår det kompetente udvalgs beføjelse til at stille ændringsforslag, skal sondres mellem ændringer til nye dele (sædvanligvis markeret med gråskravering) og ændringer til uændrede dele af forslaget (sædvanligvis markeret med normal skrifttype).

Ændringsforslag til nye dele er undergivet de sædvanlige bestemmelser om fremsættelse af ændringsforslag, hvorimod der kun undtagelsesvist efter en konkret vurdering kan stilles ændringsforslag til uændrede dele, hvis formanden for det kompetente udvalg skønner, at det er nødvendigt af hensyn til den indre sammenhæng i teksten eller sammenhængen med andre ændringsforslag, der kan antages til behandling.

I en sådan situation kan undersøgelsen af, om det er nødvendigt at indsætte artikel 95 som et supplerende retsgrundlag, først foretages efter at de dermed forbundne ændringsforslag er blevet vurderet inden for rammerne af omarbejdningsproceduren. Da det imidlertid udelukkende tilkommer formanden for det korresponderende udvalg at foretage denne vurdering, kan Retsudvalget kun bidrage med følgende vejledende bemærkninger.

På mødet den 9. marts 2009 fandt Retsudvalget, som tilsluttede sig de juridiske tjenesters udtalelse, at der ikke var foretaget nogen indholdsmæssige ændringer vedrørende forslagens retsgrundlag, og at den hermed forbundne henvisning derfor var udtryk for en regulær kodifikation af de eksisterende retsakter.

Heraf følger, at der ikke uden videre kan fremsættes ændringsforslag til denne del af retsakten, hvorfor det først skal undersøges, om et ændringsforslag kan antages til behandling. Det fremgår af de ændringsforslag, som Udvalget om Industri, Forskning og Energi har fremsat til udkastet til betænkning, at der kunne anses for at være en indbyrdes sammenhæng mellem de ændringsforslag, der har til formål at tilføje artikel 95 som retsgrundlag som supplement til den eksisterende artikel 175, stk. 1, og de ændringsforslag, der har til formål at ændre artikel 3, 4 og 5 samt bilag I og II.

Det skal imidlertid påpeges, at det kun er ændringsforslagene til artikel 5 og bilag II, som klart kan antages til behandling, idet de henviser til nye dele af forslaget, hvorimod ændringsforslagene til artikel 3 og 4 og bilag I muligvis kun kan stilles, fordi de har en nær sammenhæng med de tilladte ændringsforslag.

Undersøgelse af forslaget

Ved en analyse af forslaget fremgår det klart, at det er miljøformålene, der vejer tungest.

For det første følger det af tredje betragtning, at "*Nedsættelse af bygningers energiforbrug er et vigtigt led i indsatsen for at nedsætte udledningen af drivhusgasser og dermed efterleve Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og andre europæiske og internationale forpligtelser til at reducere drivhusgasudledningen i tiden efter 2012.*"¹

For det andet fremgår det med endnu større tydelighed af artikel 1, hvori forslagets anvendelsesområde defineres således:

"Dette direktiv fremmer bygningers energimæssige ydeevne i Fællesskabet under hensyntagen til udeklima og lokale forhold, samt indeklimakrav og omkostningseffektivitet. Dette direktiv indeholder krav vedrørende:

- a) *en overordnet ramme for en metode til beregning af den samlede energimæssige ydeevne for bygninger og dele af bygninger*
- b) *anvendelse af mindstekrav til den energimæssige ydeevne for nye bygninger og dele af nye bygninger*
- c) *anvendelse af mindstekrav til den energimæssige ydeevne for eksisterende bygninger og dele af eksisterende bygninger, der skal gennemgå omfattende renoveringsarbejder*
- d) *ationale planer for at øge antallet af bygninger, der både har lav eller ingen CO₂-udledning og lavt eller intet forbrug af primærenergi*
- e) *energiattestering af bygninger eller dele af bygninger*
- f) *regelmæssigt eftersyn af varme- og klimaanlæg i bygninger*
- g) *Systemer for uvildig kontrol med energiattester og eftersynsrapporter."*

For det tredje, er det i forslagets artikel 4, i forbindelse med fastsættelsen af mindstekrav til energimæssig ydeevne, anført, at de krav til energimæssig ydeevne, medlemsstaterne stiller i øjeblikket, varierer kraftigt med hensyn til ambitionsniveau, og nogle af dem er langt fra det omkostningsoptimale niveau. Det betyder, at man ved mange nybyggerier og større renoveringsarbejder går glip af muligheder for at forbedre en bygnings energimæssige ydeevne på økonomisk forsvarlig vis og mindske fremtidens energiregninger. Teksten er ændret således, at medlemsstaternes mindstekrav til bygningers energimæssige ydeevne efterhånden vil nærme sig de omkostningsoptimale niveauer.

---

¹ I tredje betragtning fastslås også, at det "desuden er [...] vigtigt at nedsætte energiforbruget for at øge energiforsynings sikkerheden, fremme den teknologiske udvikling og øge mulighederne for beskæftigelse og regionaludvikling, navnlig i landområder". Dette er imidlertid, som det påvises nedenfor, blot et underordnet formål med forslaget.

For det fjerde indføres i artikel 5 en sammenligningsmetode til beregning af omkostningsoptimale mindstekrav til energimæssig ydeevne. Den vil bestå i en beregningsmetode udviklet af Kommissionen, der for forskellige variabler (f.eks. investeringsomkostninger, drifts- og vedligeholdelsesomkostninger inklusive energiomkostninger) tager hensyn til kriterier for, hvor det omkostningsoptimale niveau ligger. Medlemsstaterne skal benytte denne metode til at beregne sig frem til omkostningsoptimale krav med udgangspunkt i variabler, som de selv fastsætter. Derpå skal resultaterne sammenlignes med de krav, medlemsstaterne rent faktisk stiller, og resultatet af denne sammenligning viser klart, hvor tæt de nationale krav ligger på det omkostningsoptimale niveau. Medlemsstaterne skal til Kommissionen indberette de specificerede variabler, resultaterne af beregningerne og sammenligningerne med de faktiske krav, og Kommissionen offentliggør rapporter om udviklingen.

Som det fremgår af ovennævnte bestemmelser (samt af de fleste af de øvrige bestemmelser, som er udeladt, for at fremstillingen ikke skal blive for omfattende) er forslaget begrænset til fastsættelse af energimæssige mindstekrav, således at medlemsstaterne kan fastsætte højere krav. Denne fremgangsmåde er helt i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 176, som bestemmer, at *"beskyttelsesforanstaltninger, som vedtages i henhold til artikel 175, [ikke er] til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger skal være forenelige med denne traktat. De meddeles Kommissionen.* Artikel 175 er derfor det eneste relevante retsgrundlag for forslaget, således om det er blevet fremsat af Kommissionen.

Spørgsmålet opstår imidlertid om, hvorvidt det er korrekt at indføre artikel 95 som et supplerende retsgrundlag for at tage hensyn til visse ændringsforslag, der behandles i det korresponderende udvalg, navnlig ændringsforslagene til niende og tolvte betragtning, artikel 3, 4 og 5 og bilag I og II.

Disse ændringsforslag går ud over fastsættelsen af mindstekrav og har klart til formål at erstatte den sammenlignende beregningsmetode med en enkel harmoniseret metode. Begrundelsen for ændringsforslagene er baseret på den omstændighed, at individuelle markeder ifølge det pågældende direktiv er tilladt, såfremt forskellige beregningsmetoder og krav om eftersyn er til hinder for, at producenterne kan markedsføre overensstemmende varer i hele Den Europæiske Union. Der er således behov for, at der i EU under hensyn til det fælles marked indføres en enkelt beregningsmetode under anvendelse af gældende europæiske standarder (CEN).

Der er ikke tvivl om, at det med udgangspunkt i ovennævnte ændringsforslag og for at kunne drage nytte af de moderne teknologier og for at skabe eller bevare stordriftsfordele, er nødvendigt, at direktivet har hjemmel i såvel EF-traktatens artikel 95 som artikel 175, stk. 1.

Som fastslået af Domstolen i sagen om tobaksreklamer¹ er det kun de foranstaltninger, der reelt har til formål at forbedre vilkårene for det indre markeds oprettelse og funktion, som kan vedtages med hjemmel i artikel 95. For at artikel 95 kan anvendes som retsgrundlag, skal den

---

¹ Sag C-376/98, Tyskland mod Europa-Parlamentet og Rådet, Sml. 2000, s. I-8419, præmis 81-83.

foreslåede foranstaltning med andre ord have en vis "merværdi" for det indre marked.

Det synes netop at være tilfældet med hensyn til de omhandlede ændringsforslag, idet de har til formål at undgå et fragmenteret marked inden for området for relevante energibesparende produkter, således at der oprettes et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i overensstemmelse med bestemmelserne i EF-traktaten (navnlig artikel 3, stk. 1, litra c) og artikel 14).

Hvis ændringsforslagene skulle blive vedtaget, vil det relevante retsgrundlag være EF-traktatens artikel 95, som følgelig bør tilføjes som retsgrundlag for direktivet. På den anden side bør den eksisterende henvisning til artikel 175, stk. 1, bibeholdes, da den er hjemmelsgrundlaget for forslagens overordnede miljømæssige målsætninger.

Man skal imidlertid være opmærksom på, at der med kombinationen af artikel 175 og artikel 95 vil kunne opstå en vis retlig usikkerhed, for så vidt det af artikel 95 følger, at medlemsstater, der ønsker at vedtage strengere foranstaltninger end dem, der er fastsat i en fællesskabsretsakt, først skal have en godkendelse fra Kommissionen, hvorimod det af artikel 176, for så vidt angår foranstaltninger med hjemmel i 175, følger, at der kan opretholdes eller indføres strengere foranstaltninger, forudsat at de er forenelige med traktaten og meddeles Kommissionen.

I det her omhandlede tilfælde kunne de to bestemmelser fortolkes som følger: I betragtning af at de omhandlede ændringsforslag ikke er i fuldstændig modstrid med forslagens oprindelige målsætning om fastsættelse af *mindstekrav* til den energimæssige ydeevne, kunne Kommissionen, såfremt der skulle være behov for strengere nationale foranstaltninger, automatisk godkende disse, så snart den har fået meddelelse herom, medmindre foranstaltningerne har en negativ indvirkning på det indre marked.

Konklusion

På baggrund af det ovenfor anførte, må EF-traktatens artikel 175, stk. 1, anses for at være det mest korrekte retsgrundlag for forslaget, således som det er affattet af Kommissionen. Det er ikke nødvendigt at anvende artikel 95 som retsgrundlag, medmindre formanden for Udvalget om Industri, Forskning og Energi først har erklæret, at de ændringsforslag, hvortil det er mere korrekt, at anvende nævnte bestemmelse som hjemmel, kan antages til behandling, og at de dernæst vedtages af udvalget.

På mødet den 30.-31. marts 2009 vedtog Retsudvalget (for: 18; imod: 1; hverken/eller: 0)¹ at henstille, at retsgrundlaget for forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning) bør være EF-traktatens artikel 175, stk. 1, og at tilføjelsen af EF-traktatens artikel 95 kun er påkrævet, hvis det erklæres, at de

---

¹ Til stede ved den endelige afstemning: Giuseppe Gargani (formand), Rainer Wieland (næstformand), Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (næstformand), Francesco Enrico Speroni (næstformand), Monica Frassoni (ordfører), Carlo Casini, Bert Doorn, Nicole Fontaine, Neena Gill, Klaus-Heiner Lehne, Véronique Mathieu, Hans-Peter Mayer, Manuel Medina Ortega, Hartmut Nassauer, Aloyzas Sakalas, Eva-Riitta Siitonen, Jacques Toubon, Diana Wallis, Jaroslav Zvěřina og Tadeusz Zwiefka.

ændringsforslag, hvortil bestemmelsen er nødvendig som hjemmelsgrundlag, kan antages til behandling, og at de dernæst vedtages.

Med venlig hilsen

Giuseppe Gargani